

ARTIK UYAN ÜLKEM !!!

**EY HALKIM, ÖNEMLİ OLAN İKTİDARLARIN DEĞİŞMESİ DEĞİL,
ÖNEMLİ OLAN, BİZİM DEĞİŞMEMİZDİR. UNUTMA; DOĞA SÜREKLİ DEĞİŞİMLE
VARLIĞINI SÜRDÜREBİLMEKTEDİR.**

Prof. Dr. Ali ÖZDEN

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Gastroenteroloji Bilim Dalı (Emekli Öğretim Üyesi), Ankara

“Her türlü engele rağmen çağcıl karakterimizle her şeyi biz yarattık. Bir şeyler yapmak, kurmak elbette ki önemlidir ama daha da önemli olan yapılanı, kurulanı devam ettirmek, yaşatmaktır. Herşeyin bizim tarafımızdan yapıldığını anladığınız an, siz de birşeylerin nasıl yapılabileceğini kavrayacaksınız. Sakın olaki yık-maya kalkmayın!”

Bilimin olmadığı yerde ot bile bitmez!

Cumhuriyetin yarattığı eseri göremeyenlere, anlamayanlara elbette ki sözümler olacaktır. Osmanlının sonunu belirleyen Sevr Antlaşması'nda (10 Ağustos 1920) Osmanlıya ayrılan bölgede yaklaşık 7 milyon nüfus olacağı öngörülmüştür. İstanbul'daki Türkleri boşaltmayı düşünmüşlerse de sonradan vazgeçmişlerdi. Osmanlıyı Sevr Antlaşmasına zorlayan batılı ülkeler Osmanlıya bırakılan bölgedeki Türk nüfusunun da 5 yılda yok edileceğini böylece Anadolu'daki Türk varlığına son vereceklerini planlamışlardı. Amaç Türkü yok edip Kürdü de Ermeni'ye yem edip Ermenistan Devleti'ni kurmaktı. Fakat hesapları tutmadı, bu millet yedi düvel ile savaşarak ülkesini

düşmandan temizlemiştir. Bu ülke şehitler, gaziler ve kahramanlar ülkesidir. Bu ülke hainlerin ve savaştan kaçanların ülkesi değildir. Bu nedenle Türkiye Cumhuriyeti sonsuza dek var olacaktır. Kurtuluştaki cepheden kaçanların ektiği tohumlara rağmen güneşin zaptı mutlaka gerçekleşecektir. Şehitlere borcumuz ancak güneşin zaptıyla ödenebilir. Artık uyumak yok!

1923'de Türkiye Cumhuriyeti kurulduğunda ülkemizin nüfusu yaklaşık 12 milyon idi. Bu nüfusun %90'dan fazlasının okuması yazması yoktu (Erkeklerin %90, kadınların %98). Toplum aç ve sefildi. Yıllardır devam eden Balkan, Kafkas, Filistin,

“Gafilin gafleti hainin ihanetine kapı aralar.”

Hicaz, Yemen, Kuzey Afrika savaşları halkı tüketmişti. Birinci Dünya Savaşı'nda sayısız cephede kahramanca savaşan halkımız sonuçta her şeyini kaybetti. Halkımız evlatlarının yanı sıra topraklarını da kaybetti. Yoksul ve bitkin kalan halkımız neredeyse tükenme noktasındaydı. Halkımızın %70-80'i aç, sefil ve hasta idi. Osmanlıdan geriye kalan yoksul halkımız sıtma, verem, frengi, trahom, bel soğukluğu, tifo, tifüs, dizanteri gibi bulaşıcı hastalıkların esiri idi. Bu hastalıkların pençesi altında inleyen halkımız hem perişan hem de çaresizdi. Osmanlı'nın ordusu dağıtılmış, silahları ellerinden alınmıştı. İnsanımız çaresizlik içinde ölümünü bekliyordu. Bit, pire, sinek dağı taşı sarmıştı; insanlar insan içine çıkamıyordu. Neredeyse dört kişiden biri veremliydi. Zaten dış düşmanlar ve onların ne idüğü belirsiz işbirlikçileri bulaşıcı, salgın hastalıklar nedeniyle Türk halkının 5 yılda yok olup gideceğini hesaplamaktaydılar. Çocuk ölümleri inanılmaz oranlardaydı. Genel olarak çocuk ölüm oranları %40 olarak bildirilse de bazı bölgelerde bu oran %70-80'lere çıkmaktaydı. Halk mevcut hastalıkları için ya üfürükçülere gidiyor ya da muska yazıcılara gidiyorlardı. Çaresizlik içindeki halk her yerde türeyen üfürükçülere ve muskacılar gitmek zorundaydı. 1923'de Türkiye'de 554 doktor, 69 eczacı, 560 sağlık memuru, 136 ebe, 4 hemşire olduğunu söylersek Osmanlı'dan geriye kalan çok iyi anlaşılacaktır. Pozitif bilime yüzlerce yıl sırt çevirmiş bir imparatorluğun yarattığı tablo işte buydu. Mevcut şartlar nedeniyle genel ölüm oranı da her yaş grubunda oldukça yüksek idi. Cumhuriyeti kuran kadrolar bilim ve akıl yolunda hızla sorunlara çözüm üreterek umut ışığını yaktılar. Yok olmakta olan Türk halkını yaşama döndüren Türkiye Cumhuriyeti olmuştur. Kısa zamanda bir avuç tıp insanı gece gündüz çalışarak dünyayı şaşırtan büyük başarılar ortaya koydu. Elde edilen başarılı sonuçlar dünya tıp tarihine geçmiştir. O dönemin insanları tarih yazarak adım adım ülkemizi geleceğe taşımışlardır. İşte Atatürk 10 yılda 15 milyon genç yaratmıştır her yaşta. Atatürk hem Türkü, hem de Türkçe'yi yok olmaktan kurtarmıştır. Düşman Türkü yok edemediği için hala Atatürk düşmanlıkları devam etmektedir.

İslam dünyasındaki bilimsel gelişmeye (batı dünyasındaki bilimsel eserlerin Arapçaya tercüme edilmesinin) önemli katkısı olmuştur. 11. yüzyılın sonuna dek İslam dünyasında önemli bilimsel gelişmeler kaydedilmiştir. Haçlı seferlerinin

de olumsuz etkisiyle radikal dinci anlayış süratle gelişip bilimsel yaklaşımları gündemden düşürmüştür. Gazali gibi âlim bir kişinin (1058-1111) pozitif bilime sırt çevirmesi İslam dünyasında bilimin sonunu getirmiştir. Böylece bilim geldiği batı dünyasına geri dönmüştür.

Osmanlı Devletinin kuruluş dönemi İslam dünyasının bilim de gerilediği bir döneme rastlar. Osmanlı, İslam dünyasından İslami bilimler, tasavvuf felsefesi, İslam hukuku, İslami anlayış vs. konularında eğitim veren medrese eğitim sistemini almıştır. Osmanlı'da az sayıda pozitif bilimle ve doğa bilimleri ile ilgilenen bilim adamı yetişmişse de ilgi gösterilmemiş hatta çalışmaları engellenmiştir. Dinin de etkisiyle pozitif bilimlerde hiçbir açılım sağlanamamıştır. Yüzlerce yıl batı dünyasında olup bitenleri izlemedikleri gibi uzak durmayı da yeğlemişlerdir.

Osmanlı son yüzyılında bazı şeylerin farkına varsa da iş işten çoktan geçmişti. Osmanlı Rönesans ve Reform anlayışını ülkede gerçekleştiremediği için bilime karşı tavrı olarak sanayi devrimini de yakalayamamıştır. Böylece bilim ve teknolojiye ayak uyduramadığı için de kendi sonunu kendisi getirmiştir. 1683'de yaşanan II. Viyana Kuşatmasındaki yenilgiden sonra Osmanlı kaybetmeye devam ettikçe İmparatorluk da çökmeye ve yanmaya devam eder. İkinci Dünya Savaşı sonrası da Osmanlı kendi külleri arasında yok olur. Osmanlı kendisinin yok oluş belgesini (Sevr) kabul etse de aydınlanmacı Osmanlı subayları kabul etmedi. Yüzyıllarca ortaçağ karanlığında kalan toplumu aydınlığa çıkaran Osmanlı'nın aydınlıkçı subaylarıdır.

Osmanlı Devleti isminden de anlaşıldığı gibi adına sadık bir imparatorluktu. Bu imparatorluğun resmi dili Osmanlıca alfabesi de Arapça idi. Osmanlıca; Farsça, Arapça ve Türkçeden oluşan bir dil idi. Bu dili Osmanlı Devletinde yaşayan Türkler öğrenememiştir çünkü Osmanlıca'nın öğrenmesi, Arapça'nın da yazması zor idi. Bu nedenle de halkın %90'ından fazlasının okuması yazması yoktu. Osmanlı yarattığı dille İmparatorluğunu sonsuza dek yaşatacağını düşündü. Osmanlı'da Rumlar, Ermeniler, Kürtler dilini koruduğu halde Osmanlı Türkçe'yi koruyamadı. Osmanlı zaman içinde Türklüğe yabancı kaldı. Türkiye Cumhuriyetini kuranlar ulusal kimliğin oluşturulması için dilin Türkçeleştirilmesine, alfabenin de

Latin alfabesi olmasına karar verdiler. Oluşturulan yeni alfabe ile hem okumak hem de yazmak daha kolaydı. 1928’de gerçekleştirilen dil ve harf devrimiyle bu millet öz diline kavuşmuştur. Bu millete dilini de, dinini de öğreten Cumhuriyettir.

Araplaşanlar ve aşırı dinci kesimler Türkçeden de alfabeden de hoşlanmadılar. Din elden gidiyor diye karşı tavır gösterdikleri gibi ektikleri tohumlarla da kin üretmeye koyuldular. 1928’de toplumun %11’i okur yazarken bu oran yıllar içinde süratle artmıştır. Dilsiz bir toplum kutsalı olan diline Atatürk sayesinde kavuşmuştur. Böylece konuşan, okuyan, yazan toplumun temelleri atılmıştır. Türkiye Cumhuriyeti Osmanlı’nın elinde perişan olan, yok olan Türkçe’yi yeniden yaratmıştır.

Türkçe aşağılana aşağılana iyice dışlanmış ve kaybedilmişken Türkiye Cumhuriyeti onu yeniden bulup ortaya çıkarmıştır. Bakın tarih bunu doğruluyor. Âşık Paşa Zade (1272-1333)

”Türk diline kimseler bakmaz idi

Türklere hergiz gönül akmaz idi

Türk dahi bilmez idi bu dilleri

İnce yolu ol ulu menzilleri”

dizeleriyle dilimizin içinde bulunduğu durumu ortaya koymuştur. Karamanoğlu Mehmet Bey 15 Mayıs 1277’de çıkardığı bir ferman ile “Bugünden sonra divanda, dergâhta, barigahta, meclisde ve meydanda Türkçeden başka dil kullanılmayacaktır” dese de bazı ozanlar, düşünürler, âlimler, din adamları inadına Farsça, Arapça kullanmaya devam etmişlerdir. Osmanlı’larda Türkçeyi değil kendi dilleri olan Osmanlıca’yı kullanmışlardır.

Bizi biz yapan, farklılaştıran kutsalımız olan dilimizdir. Dilimizi geliştirmeye ve bilim dili haline getirmeye mecburuz. Dilimizdir bizi geçmişten geleceğe taşıyacak olan. Bir dilin varlığını devam ettirebilmesi, yaşaması onun gelişmesi ve çağdaş gelişimlere ayak uydurabilmesi, uyum sağlayabilmesiyle mümkündür. Yaşamın her alanındaki gelişmelere ayak uydurabilmesi için dilin zenginleştirilmesi ve geliştirilmesi gerekir. Tüm bilim insanlarının bunda sorumluluğu vardır, herkes elinden gelen çabayı göstermelidir. Tıp alanındaki hızlı gelişmeye dilimizin ayak uydurabilmesi için konu ile ilgilenen dil bilimcilerine ihtiyaç vardır.

Dilimizin gelişmesi için özellikle dili yazın hayatında kullanmamız gerekir. Dilin gelişimini; dil bilimciler, edebiyatçılar,

yazarlar, düşünürler, bilim adamları sağlayacaktır. Sağlık bilimlerinde yayınlanan süreli yayınlarda Türkçe makalelere yer vererek katkıda bulunulmalıdır. Bu yaklaşım dilimizin bilim dili olmasına zemin hazırlayacaktır. Türkçenin bilim dili olması için Türkçe yazılmış makalelerin yayınlanmasına öncelik vermemiz gerekir. En azından Türkçe yazılmış makaleleri dışlamamamız, aşağılamamamız gerekir.

1990 yılında hem gastroenterolojinin hem de bilimin gelişimi için bilimsel dergi yayıncılığına karar verdik. Tüm zorluklara tüm karşı koymalara rağmen 1990’da yayın hayatına soktuğumuz TJG’yi önce Türkçe yayınlamaya başladık bazı çevreler Türkçe diye destek olmadılar. Hatta Türkçe dergilerde yayınlanan makaleleri refere etmediler. Bilimsel derginin İngilizce olması gerekirmiş. Yıllar içinde o dergi tüm yazılarını İngilizce kabul eder hale geldi. O dergimiz SCI’e girince dost düşman yazı göndermeye başladı ama benim içimdeki büyük acı da kök salmaya başladı. Daha sonra Türkçe makale kabul eden iki yeni dergiyi devreye soktuk. Çünkü bizim en temel amaçlarımızdan biri de Türkçeyi bilim dili haline getirmekti. 1990’dan beri yayın hayatında olan Endoskopi Dergisi’nin 2009’dan bu yana tüm sorumluluğu Türk Gastroenteroloji Vakfı’na aittir. Hem Endoskopi hem de 2002’den bu yana yayınladığımız Akademik Gastroenteroloji hem Türkçe hem de İngilizce makale kabul etmektedir. Böylece hem İngilizce hem de Türkçe yayın yapmak isteyenlerin isteği yerine getirilmiş oldu. Her iki dergimiz de TÜBİTAK-ULAKBİM Türk Tıp Dizini’nde indekslenmektedir. En çok izlenen Güncel Gastroenteroloji dergimiz derleme makalelere öncelik vermektedir. Çünkü bu dergimizin temel amacı birinci basamakta çalışan hekimlerimize güncel bilgileri ulaştırmaktır.

Okumak da, anlamak da, yazmak da kolay değildir. Araştırma yapmak ise ömür tüketen bir iştir. Ülkemizde okumak, yazmak, araştırma yapmak akademik yaşamın olmazsa olmazı olamamıştır. Bu işler akademik veya idari bir pozisyon ya da unvan almak için yapılmaktadır. Daha açıkçası köprüden geçene kadar yapılmaktadır. Daha sonra bu işler bırakılıp köprü satışı yapılmaktadır.

Batı dünyasında eğitim “yaşam boyu eğitim” olarak planlanmaktadır. Çünkü insan olmanın sorumluluğu artmıştır. Çağımız sürekli bilgilenme ve eğitime çağıdır. Ayakta durabilmek yarışta yer alabilmek için sürekli bir şey ortaya koymak, üretmek gerekiyor. Bu gelişimin ve anlayışın yaşama geçirilmesini zorlayacak bir sistem kurulmadığı için insanımız uyku formun-

“Bir insan cahil olduğunun farkında değilse hem kendisine hem de ülkesine sorun olmuş demektir. Devlet bu konuda önlem almak zorundadır.”

da kalmayı yeğlemektedir. Bu nedenle ülkenin ve toplumun geleceğini belirleyecek bilimsel çalışmalar sürekli yapılmaktadır. Bilimsel gelişimde devamlılık esastır. Bilimsel gelişime uyum sağlayamayan yani evrimleşmeye direnen toplumları ya devrim şekillendirecek ya da yok olup gideceklerdir.

Bizim 30 yıl önceki amacımız gastroenteroloji alanında okuyan, anlayan, yazan, araştırma yapma sevdalı örnek bilim insanı topluluğu yaratmaktır. Maalesef başarılı olamadık. Çünkü ülkenin iklimindeki değişiklikler tüm iyi niyetimizi yok etti. Ama her şeye rağmen yine de ayakta durmaya çalışıyoruz. Maalesef dergilerimize bile kaynak olacak yazı akışı nerdeyse durmak üzere. Neden kalemler kırıldı anlamıyoruz. Tüm imkânları seferber ettiğimiz halde, hatta devletin bile sunamadığı olanakları sunduğumuz halde insanımız yalnızca kendini düşünür hale geldi. Oysa ülken yoksa sende yoksun! Ülkeni satsalar haberin olmayacak çünkü uyku formundasın. Kimse kimseyi dinlemiyor herkes her şeyi daha iyi biliyor, o zaman en iyisi yazmak, kalem söyleyince kâğıt dinliyor.

Sürelî tıp yayıncılığı bizim gibi bilimde geri kalmış ülkelerde en zor işlerin ilk sırasındadır. Üniversiter yapı ve sağlık kurumlarındaki sistem hekimlerimizi okumaya, düşünmeye, yazmaya, araştırmaya yönlendirmemektedir. Akademik tıp ve hekimlik sanatı pozitif bir bilimdir. Bu nedenle uzmanlaşmış hekimlerimizin de araştırmaya zaman ayırmaları gerekir. Hekimlerimiz bilim adamı olduklarını unutursa her şey işte böyle olur. Hekimler sorumluluklarına sahip çıkmalıdır.

Azda olsa bize hala destek vermeye devam eden bilim insanına sahip genç insanlarımız var. Bizim bilimden yana bir Türkiye yaratmak için yaptığımız yolculukta bizi yalnız bırakmayan insanlarımız var. Onlara bir şeyi hayata geçirmenin önemli

olduğunu ama daha da önemlisinin yapılanın, yaşatılması olduğuna inandırmak istiyoruz.

Tarım devriminin yarattığı imparatorluklar sanayi devrimini yaşamamışsa yavaş yavaş çökmüşlerdir (I. ve II. Dünya Savaşı). Onların yerine oluşan ulusal devletler de bilim ve akıl yoluna girmediklerinden parçalanma yolundadırlar. Çünkü bilişim, iletişim devrimine uyum göstermekte direnmektedirler. Bilim ve akıl yolundan sapanlar, çağımıza uyum gösteremeyenler, orta çağ özlemi içinde olanlar, günümüz bilgileriyle düşüneyenler insanımızı felakete sürüklemektedir. Uyan ey ülkem!

Osmanlı zamanında kapılarını aydınlanmaya açmadığı için kendi yarattığı karanlıkta yok olmuştur. Hala her konuda en gerilerdeyiz, neden mi? Evet, Dünyevi bir devlet olmadığımız için. Bu toplum kendi mezarını kazdığını fark etmelidir. Bizi uyutuyorlar. Ey Milletim! UYAN artık. YAŞAM yemek, içmek ve çoğalmaktan ibaret değil, yoksa yine büyük felaket geliyor. Bakın kitap okumada dünya sıralamasında 86.cıyız. Türkiye’de bin kişiden biri kitap okurken Avrupa’da yüz kişiden 21’i okuyor. Çağımızın temel gücü olan üniversitelerimizi çağcıl hale getirmek için yeniden yapılanma kaçınılmazdır. Tüm kurumlar için yenilenme projeleri hazırlanmalı bilime-akla uygun olmayan her şey yok edilmelidir.

Osmanlı’nın borçlarını ödeyerek, küllerini alıp ondan kurduğumuz devleti yaşatmak istiyorsak yola çıkmalıyız, yoksa cehalet ve bilim dışılık bizi de yok edecek. Temel sağlam olsa da çatı çatırdamaya başladı. UNUTMAYIN, BATI SEVR’DEN HALA VAZGEÇMİŞ DEĞİL!!! Onların hedefinde olan kürtler, ermeniler, islam değil olanlar Atatürk ve Türklüğü yok etmek istiyorlar. Ey ülkem ışığa kavuşmanın yolu bilim ve akıl yoludur.

KAYNAKLAR

1. Yılmaz Orhan “Sağlık Bilimlerinde Sürelî Yayıncılık” TÜBİTAK Yayınları, 2013.
2. Bahadır Osman “Osmanlılardan Cumhuriyete Bilim” Cumhuriyet Kitapları, 2012.
3. Breton R. “Dünya Dilleri” NTV Yayınları, 2007.
4. Levend AS. “Şemsettin Sami” Can Yayınları, 2010.
5. Turan Ş. “75. Yılda Türkçe’nin ve Dil Devriminin Öyküsü” Dil Derneği, 2007.
6. Özdemir E. “Dil Devrimimiz” TDK, 1969.
7. Heid Uriel “Türkiye’de Dil Devrimi” IQ Yayıncılık, 2001.
8. Aksoy Ö.A. “Atatürk ve Dil Devrimi” Milli Eğitim Basımevi, 1963.
9. Hatipoğlu V. “Ölümsüz Atatürk ve Dil Devrimi” Türk Dil Kurumu, 1981.

Sayı : 88171678-305.01.01-204055
Konu : Tıp Veri Tabanı

30/10/2014

Endoskopi Dergisi Editörlüğü'ne,

TÜBİTAK ULAKBİM Tıp Veri Tabanı kapsamında yer alması istemiyle, Tıp Veri Tabanı Komitesi'ne göndermiş olduğunuz derginizin 2013 ve 2014 yıllarına ait sayıları, Komitenin 26.10.2014 tarih, 129 sayılı toplantısında "Dergi değerlendirme kriterleri" doğrultusunda yıllık bazda değerlendirilmiş ve ilgili yıllara ait sayılarının dizinlenmesinin uygun olduğuna karar verilmiştir.

İlişikte gönderilen 2 adet "Katılım İzni Sözleşmesi"nin imzalanarak tarafımıza gönderilmesini saygılarımla rica ederim.

Mustafa SANCAR
Müdür Yardımcısı (Cahit Arf Bilgi Merkezi)

Bu belge, 5070 sayılı Elektronik İmza Kanununa göre Güvenli Elektronik İmza ile imzalanmıştır.
Evrak doğrulaması talepleri, ebys@tubitak.gov.tr adresine e-posta yoluyla yapılabilir.

ULUSAL AKADEMİK AĞ ve BİLGİ MERKEZİ
TÜBİTAK-ULAKBİM
YÖK Binası B5 Blok 06539 Bilkent / ANKARA TÜRKİYE T(0312) 298 92 00 F(0312) 298 93 93 ulakbim@ulakbim.gov.tr
http://www.ulakbim.gov.tr